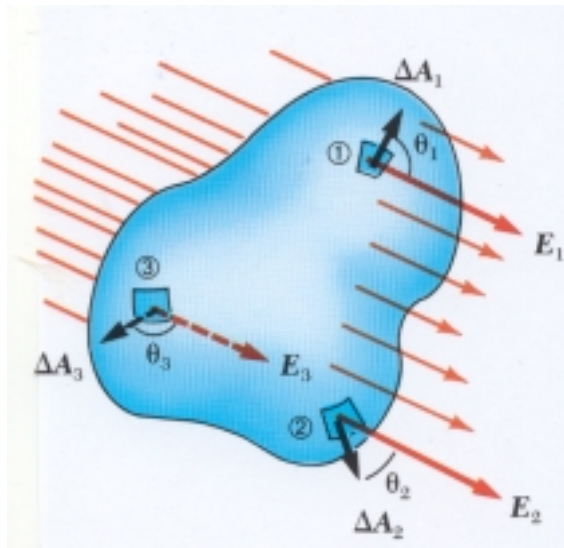

ΣΤΑΤΙΚΑ ΗΜΜ ΠΕΔΙΑ

- Νόμος του Gauss για το ηλεκτρικό πεδίο

Η **ηλεκτρική ροή** που διέρχεται δια μέσου μιας (τυχούσας) επιφάνειας A είναι

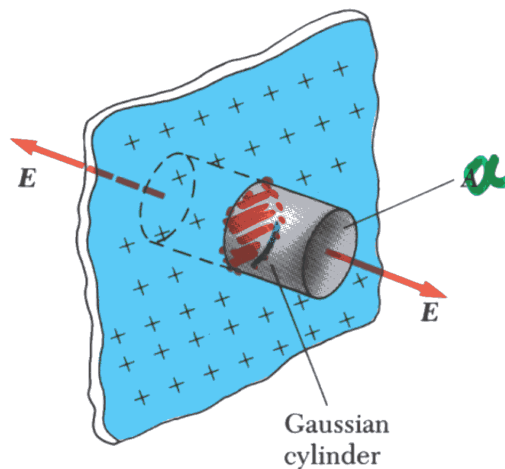
$$\Phi_E = \int_A \vec{E} \cdot d\vec{A}$$

Το **επιφανειακό ολοκλήρωμα** υπολογίζεται πάνω στην επιφάνεια A , ενώ E είναι η τιμή του ηλ. πεδίου στη στοιχειώδη επιφάνεια dA (παραπάνω σχήμα).

Ο νόμος του Gauss λέει ότι η συνολική ηλ. ροή που διέρχεται δια μέσου μιάς κλειστής επιφάνειας A ισούται με $q_{ολ}/\epsilon_0$, όπου $q_{ολ}$ είναι το ολικό φορτίο που περικλείεται μέσα στην επιφάνεια A , δηλ.

$$\Phi_E = \oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = \frac{q_{ολ}}{\epsilon_0}$$

- ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: Ομοιόμορφα φορτισμένο επίπεδο

Εστω σ η επιφανειακή πυκνότητα φορτίου του επιπέδου. Λόγω συμμετρίας της κατανομής φορτίου, οι δυναμικές γραμμές του πεδίου είναι κάθετες προς το επίπεδο (γιατί;).

Θεωρούμε σαν κλειστή επιφάνεια A , την επιφάνεια του κυλίνδρου του σχήματος. Τότε η ηλεκτρική ροή δια μέσου της A ισούται

$$\Phi_E = \oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = 2Ea$$

ενώ το συνολικό φορτίο που περικλείεται μέσα στην A είναι: $q_{ολ} = \alpha\sigma$. Συνεπώς, ο νόμος του Gauss δίδει $2Ea = \alpha\sigma/\epsilon_0$ ή

$$E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}$$

δηλ. το ηλεκτρικό πεδίο είναι ομογενές και δεν εξαρτάται από την απόσταση x του σημείου P από το επίπεδο.

Το **ηλεκτρικό δυναμικό** σε απόσταση x από το επίπεδο υπολογίζεται από τη σχέση $E = -dV/dx$, συνεπώς

$$V(x) - V(0) = -\int_0^x E dx = -E \cdot x$$

όπου $V(0)$ είναι η τιμή του δυναμικού πάνω στο επίπεδο. Αν υποθέσουμε $V(0) = 0$, τότε το δυναμικό σε απόσταση x από το επίπεδο θα έχει τη μορφή

$$V(x) = -Ex = -\frac{\sigma}{2\epsilon_0} x$$

- *Νόμος του Gauss σε διαφορική μορφή*

$$\Phi_E = \oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = \frac{q_{ολ}}{\epsilon_0} \quad (1)$$

Θα εφαρμόσουμε το *θεώρημα της απόκλισης* ή *θεώρημα του Green* στο κλειστό ολοκλήρωμα.

$$\oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = \int_{\Omega} \vec{\nabla} \cdot \vec{E} d\Omega \quad (2)$$

όπου το δεύτερο ολοκλήρωμα υπολογίζεται πάνω στον όγκο Ω που περικλείεται από την κλειστή επιφάνεια A και $d\Omega$ είναι ο στοιχειώδης όγκος.

Αν ρ είναι η πυκνότητα φορτίου στο χώρο, τότε το συνολικό φορτίο που περικλείεται μέσα στο χώρο Ω είναι

$$q_{ολ} = \int_{\Omega} \rho d\Omega \quad (3)$$

οπότε αντικαθιστώντας τις (2)-(3) στην (1), λαμβάνουμε,

$$\int_{\Omega} \vec{\nabla} \cdot \vec{E} d\Omega = \frac{1}{\epsilon_0} \int_{\Omega} \rho dV$$

που γράφεται

$$\int_{\Omega} \left(\vec{\nabla} \cdot \vec{E} - \frac{\rho}{\epsilon_0} \right) d\Omega = 0$$

Επειδή η σχέση αυτή ισχύει για κάθε Ω , έπεται ότι η ολοκληρώσιμη συνάρτηση πρέπει να ισούται με μηδέν, δηλ.

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0}$$

Η σχέση αυτή εκφράζει τον νόμο του Gauss σε διαφορική μορφή.

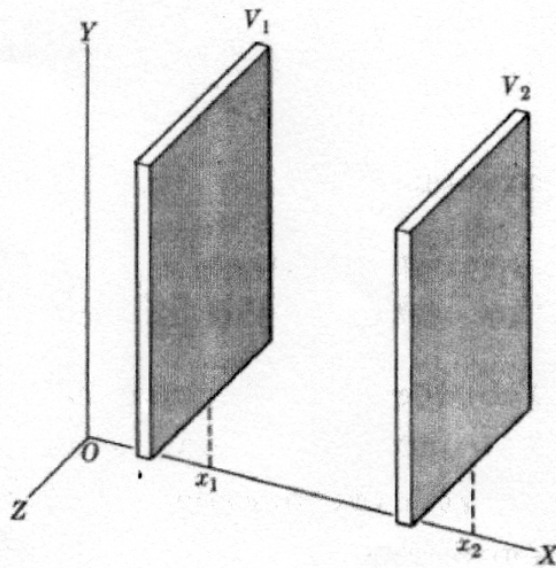
Επειδή $\vec{E} = -\vec{\nabla}V$, η προηγούμενη σχέση μπορεί να γραφεί και σαν εξίσωση του V ,

$$\nabla^2 V = -\frac{\rho}{\epsilon_0}$$

η οποία καλείται εξίσωση του Poisson.

Αν $\rho=0$, τότε η προηγούμενη σχέση λέγεται εξίσωση Laplace. (Έχουμε χρησιμοποιήσει την ταυτότητα: $\vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} = \nabla^2$. Ο τελεστής ∇^2 λέγεται *Λαπλασιανή*).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: Δύο παράλληλες φορτισμένες πλάκες (σε απόσταση d) σε δυναμικά V_1 και V_2 , αντίστοιχα. Βρείτε το δυναμικό παντού.

Λόγω συμμετρίας της κατανομής φορτίου, το πεδίο και το δυναμικό θα πρέπει να εξαρτάται μόνο από το x , οπότε στο χώρο μεταξύ των πλακών η εξίσωση Laplace $\nabla^2 V = 0$ γράφεται,

$$\frac{d^2 V}{dx^2} = 0$$

Η διαφορική αυτή εξίσωση είναι προφανής.
Μιά πρώτη ολοκλήρωση δίδει,

$$dV/dx=c$$

όπου c η σταθερά ολοκλήρωσης. Καλούμε τη σταθερά αυτή ($-E$), δηλ. $dV/dx=-E$, η οποία ολοκληρούμενη από x_1 x δίδει,

$$V(x) - V(x_1) = -E \cdot (x - x_1)$$

Προφανώς αν θέσουμε $x=x_2$, προκύπτει η γνωστή μας σχέση

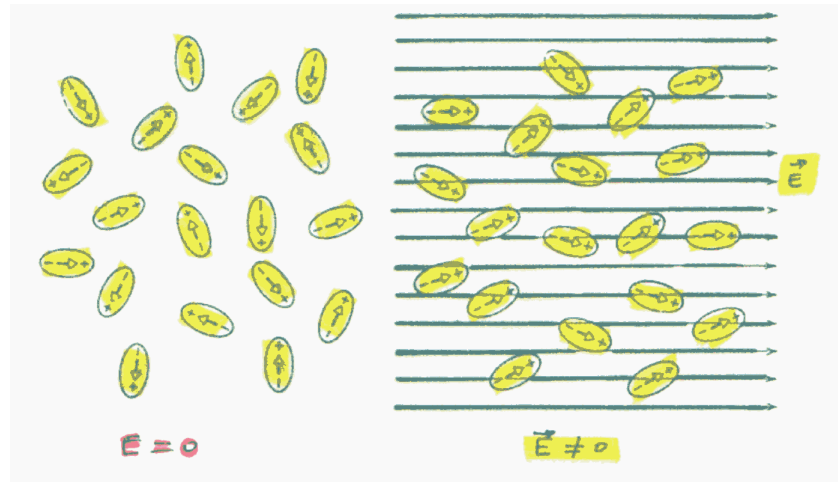
$$E = -\frac{V(x_2) - V(x_1)}{x_2 - x_1} = -\frac{V_2 - V_1}{d}$$

• ΠΟΛΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ

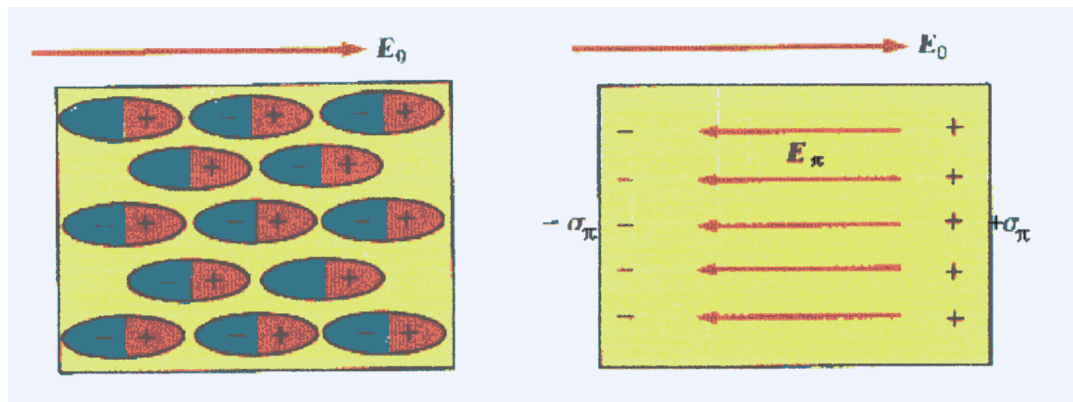
είναι ο (συλλογικός) προσανατολισμός των διπολικών μορίων ενός διηλεκτρικού υλικού κατά την διεύθυνση του εφαρμοζόμενου (εξωτερικού) ηλεκτρικού πεδίου E_0 .

Πόλωση \vec{P} (το μέγεθος) καλείται η διπολική ροπή του μέσου ανά μονάδα όγκου.

- Υλικό με μόνιμες διπολικές ροπές

- Διηλεκτρική πλάκα μέσα σε ηλ. πεδίο

Η συνολική διπολική ροπή μέσα στη πλάκα είναι

$$P(Al) = (\sigma_{\pi} l)A$$

όπου l είναι το πάχος της πλάκας και σ_{π} η επιφανειακή πυκνότητα των φορτίων

πόλωσης. Προκύπτει επομένως $P = \sigma_{\pi}$
(γενικά ισχύει: $\sigma_{\pi} = \hat{n} \cdot \vec{P}$)

- Πεδίο μέσα στο διηλεκτρικό που οφείλεται στα φορτία πόλωσης (προσοχή στη φορά)

$$E_{\pi} = \sigma_{\pi} / \varepsilon_0 = P / \varepsilon_0$$

Συνεπώς, το **συνολικό πεδίο** μέσα σε διηλεκτρικό είναι

$$E = E_0 - E_{\pi} = E_0 - P / \varepsilon_0$$

Αν υποθέσω ότι $E = E_0 / \kappa$ (η σταθερά κ καλείται **διηλεκτρική σταθερά** του διηλεκτρικού υλικού, όμως στο βιβλίο ορίζεται $\varepsilon = \kappa \varepsilon_0$. Για τον αέρα ή το κενό $\kappa = 1$), τότε προκύπτει

$$P = \varepsilon_0 (E_0 - E) = \varepsilon_0 (\kappa - 1) E$$

Η ποσότητα $\chi = \kappa - 1$ καλείται **ηλεκτρική επιδεκτικότητα**